

«Торкнутись таїни»

Так називається четверта збірка нашої землячки, поетеси Надії Свищевської. Назва говорить про те, що ми дійсно торкнемося серцем і душею великої таїни вічної теми любові до рідної землі, мови, матері, кохання.

Надія Михайлівна родом з гарного поліського куточка — с. Кураш сусіднього Дубровицького району. Зростала серед дивовижної природи, працьовитих людей і вбирала в себе змалечку чарівну неповторність усього, що її оточує. Перший розділ збірки присвячений неньці-Україні, рідному краю:

Я з того краю, де сади вишневі
Вінчає цвіт з піснями солов'їв,
Де у світанках чистих і рожевих
Народжується день серед лугів.

У наступному розділі поетеса оспівує милозвучну українську мову, а далі торкнулася історії рідного краю в легендах «Про кобзу», «Про червону руту», «Роксолана».

Окремий розділ присвячений великим українським особистостям: Тарасу Шевченку, і Івану Франку, Уласу Самчуку, Олені Телізі, і земляками Борису Шведу, Теодозії Бриж. Пані Надія досить лірична натура. Про це говорить кожна її попередня збірка. Тож поетеса не зрадила почуттям і в четвертій, один з розділів якої — тема кохання. Читаючи ці поетичні рядки, згадуєш неповторну юність, а дехто очікує великого єдиного кохання...

Прозові рядки — не вигадані історії, а бувальщини з життя знайомих, рідних, земляків, записані авторкою з їхніх вуст або з власних спостережень.

Нещодавно на одному із засідань об'єднання «Надвечір'я» відбулася презентація книжки Надії Свищевської «Торкнутися таїни». Подруги щиро вітали п. Надію, бажали нових творчих злетів, із задоволенням слухали поезію, котра залишила в серці кожного легенький приємний щем. Нехай же й надалі щирі слова Надії Свищевської мережаться на папері, а серце кохається в красі та добрі.

Біжнюк Марія